

Acò's un croset blond e doç
Esbarrit au mièi do coton
Atau coma un cimòt nevós
On cada aubre es un borreton
Nos anúitam, au sòla-vent
Un gat-esquiròu passa, viu,
Coma per díser : se'n vai temps
De raspiar lo moment huitiu

Acò's un roquèir garrigós
Au mièi de l'ivèrn sorelhat
Dominant lo flòt majestuós
Que linca doçament capvath
Per aqueths caminòts estrets
Nòstes tralhs van se barrejar
Un casse verd e sons secrets
Para un embranc per s'i arrusplar

Acò's un bosquet verdelós
Demb una regana ardilosa
On s'estuja un trauc misteriós
Avalant l'aiga gravilhosa
Dens l'escur d'un carelh tuat
Som breçats per la drendinèira
E lo mèi bròi cèu estelat
Es aquí au còr de la pèira

Lo temps passa e damòra l'amor
Coma gravat dedens lo marme
Coma un fredilhon sus la susor
Coma au cunh de l'ulh una larma
Lo temps passa, nèixen e s'engrànàn
Sauneis d'anar mèi lunh, mèi haut
Sapissem-los, qu'après s'acànan
E flaixíssen pauc a pauc

G. Balloux - janvier/juin 2022